

Uprawa i użytkowanie wierzby

W dniach od 12 do 14.IX 1955 r. odbyła się w Poznaniu konferencja o charakterze wstępnej narady roboczej na temat uprawy i użytkowania wierzby. Konferencję zorganizował Komitet Nauk Rolniczych PAN przy współpracy i pomocy Komitetu Gospodarki Wodnej PAN, Dziekanatu Wydziału Leśnego Wyższej Szkoły Rolniczej w Poznaniu, Centralnego Laboratorium Wikliniarsko-Koszykarskiego Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy oraz Za-

ządu Głównego Polskiego Naukowego Towarzystwa Leśnego.

Zasadniczym celem konferencji było zaznajomienie jej uczestników z dotychczasowymi osiągnięciami w zakresie uprawy i użytkowania wierzby, uzyskanymi przez zakłady: Szczegółowej Hodowli Lasu i Chemicznej Technologii Drewna WSR w Poznaniu, omówienie możliwości stosowania wierzby w dziedzinie biologicznej obudowy cieków wodnych oraz omówienie możliwości użytkowania drewna i kory

wierzb przez przemysły: wikliniarsko-koszykarski, celulozowo-papierniczy, chemiczny itp. oraz stworzenie podstaw do zacieśnienia współpracy nauki z praktyką.

Program konferencji obejmował wygłoszenie szeregu referatów, wycieczkę w teren celem zwiedzenia ważniejszych wierzbowych powierzchni doświadczalnych i plantacji, położonych na terenie województwa poznańskiego; oraz zaznajomienie się z pracą jednego z zakładów Przemysłu Wikliniarskiego na tamtejszym terenie.

Tematy wygłoszonych referatów były następujące:

Aktualna problematyka wierzbowa w kraju;

Przyrodnicze podstawy doboru gleb pod plantacje wierzb koszykarskiej;

Zagadnienia hodowli i technika uprawy wierzb;

Użytkowanie wierzb — pozyskanie, krowanie i sortymentacja wierzbowego surowca drzewnego;

Chemiczny przerób drewna i kory wierzbowej;

Zagadnienie produkcji drewna celulozowo-papierniczego i wikliniarsko-koszykarskiego.

Program konferencji nie obejmował wszystkich zagadnień, jakie w świetle bieżącego stanu gospodarstwa wierzbowego i przemysłu wikliniarsko-koszykarskiego należałoby poruszyć. Ten ograniczony zakres wynikał jednak z charakteru konferencji, której rozmyślnie nadano charakter wstępnej narady roboczej, gdyż tylko w ten sposób można było względnie wyczerpująco omówić najpilniejsze i najaktualniejsze zagadnienia wierzbiarstwa. Brak ten został jednak częściowo wyrównany przez przeanalizowanie pominiętych w programie, jako mniej aktualnych, zagadnień w ramach dyskusji, która rozwinęła się na zakończenie konferencji. W

wyniku dyskusji podjęto uchwałę, w której przedstawiciele nauki i poszczególnych resortów przedstawili swe dezyderaty; z dezyderatów tych na szczególniejszą uwagę zasługują następujące wnioski:

1. Komitet Nauk Rolniczych PAN powierzy koordynację prac naukowo-badawczych z zakresu uprawy i użytkowania wierzb Komisji Naukowej Leśnictwa, która w tym celu powinna powołać międzyresortową komórkę organizacyjną; jednym z pierwszych zadań tej komórki byłoby opracowanie kompleksowego planu prac naukowo-badawczych z dziedziny hodowli, uprawy i użytkowania wierzb na okres najbliższego pięciolecia oraz opracowanie przedmiotowych planów perspektywicznych.

2. Uzyskanie środków materialnych, potrzebnych do realizacji zadań naukowo-badawczych, dydaktycznych i produkcyjnych.

3. Celem zapewnienia właściwego wykorzystania produkcji drewna (surowca) wierzbowego należy intensywnie i racjonalnie prowadzić akcję popularyzacyjną na drodze szczególnie ścisłej współpracy z organami Związku Samopomocy Chłopskiej.

Realizacja tych dezyderatów powinna:

a) zapewnić należyty rozwój gospodarstwa wierzbowego, a tym samym zapewnić pełne pokrycie zapotrzebowania przemysłu rodzimego na drewno i korę wierzbową;

b) doprowadzić do wychowania kadry naukowo-fachowej potrzebnej do realizacji zarówno zadań naukowo-badawczych, jak i zadań postawionych w tej dziedzinie przed zainteresowanymi przemysłami;

c) stworzyć niezawodną bazę dla eksportu polskiej wikliny, cieszącej się zagranicą coraz lepszą opinią.